

Boris Klepal - Partituro kaj Prezento - Ivan Acher: Sternenhoch - 11. 4. 2018

"Kio estas malsupren similas kio estas supre. Kaj kio estas supre, estas kiel kio estas malsupren, "diras la Smeralda Tabuleto de Hermes Trismegisto kaj la sama deklaro povus okazi en la kaplinio groteskaj Romanet Suferado princo Sternenhoch. Por sentema animoj dudeka kaj eble eĉ dudek-unua jarcento estas precize tiu teksto Ladislav Klima ilia suferado de la juna Werther. Sternenhoch opero komponisto Ivan Acher premieris Aprilo 7, 2018 ĉe la Nova Stadio de la Nacia Teatro. Tiu teksto estis skribita antaŭ rigardi prezentojn de partituroj kaj registradoj - krom kompreneble citaĵoj de recenzoj.

Klímův filozofia groteskaj teksto, malkiel Goethe Nesvady ne tiom al memmortigon pro amo al edziĝinta virino, sed por pripensi sur "kiel esti morta." Se ne eblas fidine determini kiuj mortis kaj kiu estis vivas. La inspiro de la ĉielo kaj la infero kaj agonio tranĉo materiigi en ĉi vivo, kaj ne povas esti apartigita. Eterneco atingas kiu lasis trompi la maso de la ĉiutaga mondo.

Kondukante germana magnato Sternenhoch amuza bildo degeneri nobelo, subita movado de la menso kasacias Helga dormema. Ŝia senemocia ekzisto tra gravedeco igas demona estaĵo, kiu tra ŝia amanto kuŝas kun la infero kaj konsideras ĉi delico. Sternenhoch ŝi kaj ŝia amanto mortigas, sed Helga ĉasis lin kaj poste - la limo inter vivo kaj morto neniam viŝis ne estas certe ĉu tio estas nur parto Sternenhochovy malsana menso, aŭ la eterna naturo de ekzisto. Sternenhoch mortis pro sango toksigon kiam vundis la skeleton de lia mortinta edzino, kiu pretendis tufkormorano.

Lingvo libreto Acherova Sternenhoch Esperanto - Lingvo Internacia, kiu estis en la tempo de ĝia komenco fariĝis facila ilo por komunikado inter popoloj. Senŝanĝaj morfemoj permesas senfinajn kombinaĵoj ene tute komprenebla kaj facile komprenebla sistemo. Estas tiel perfekta ilo por labori kun sono lingvo, kaj estas strange, ke en opero kaj ĉio en muziko ne estas uzata pli ofte (ĉi tie estas utila mencii almenaŭ scivolemo Esperanto version de Rusalka, kiu estis fondita en 1950 kaj estas radioaparato registradon). Por Sternenhoch Esperanton pli taŭga al la sekva nivelo: Esperanto prenas sian inspiron el pluraj lingvaj rimedoj kaj igas ilin sia propra unika mondo. Kvankam ankoraŭ donas la impreson de io konata, sed por kompreno de la bezono preni propran nova realo.

La grupo de ĉambro sur scenejo ludanta la violono, aldviolono, fagoto kaj citro. De la disko sonas multajn specimenojn, industriaj sonoj kaj elektroniko. Plumo kantado kaj dancado povus esti fora referenco al la opero-baletoj de Jean-Philippe Rameau, kaj ankaŭ la kreo de la nuntempa muziko teatro, ke la pureco de la ĝenro ne aspektas tro. Klímův romano estas konvertita en dek-kontrasto scenoj.

La prezento gvidis kiel dirigento kaj rakontanto Petro Kofroň, ili kantis kaj ludis Sergej Kostov (Sternenhoch) Vanda Šípová (Helga), Ludek Vele (patro de Helga), Tereza Marečková (profetino Kuhmist) kaj Jiri Hajek (Poeto - Helga Lover). Live muzika akompano kauxzis Reprezentanto profetino Tereza Marečková (violono, aldviolono), Mihxal Müller (citra) kaj Lukas Svoboda (fagoto). Produktado direktoro Michal Dočekal kreitaj, starigis diseñador Marek Cpin, Eva Jiřiková kostumoj, koregrafio de Lenka Vagnerová, lumigado dezajno Ondřej Kyncl, dramaturge Beno Blachut kaj diseñador de sono Eva Hamouzová.

Sen

La antaŭparolo de la opero sugestas la renkonton de Sternenhoch kun mortinta edzino kaj predikas la finon. La ŝanĝiĝema tono de la violono ŝajnis provoki la respondon de la kontraŭfagulo kun obstina ripetema temo - la alta kaj malalta kolizio ĉe la komenco, la du instrumentoj daŭrigantaj kun la pasacaglia kaj kantado. "Via mortinto - dankon por la tuta tempo," diras la unua frazo de la opero, kaj la edzino de Sternenhoch, Helga (Vanda Šípová) diras. Fakte ŝi kantas: "Via ino mortinta - dankas por ĉiuj momentoj komunaj."

Ples

"Nun mi ebria denove. Kie mi estas? "Sternenhoch pelas al la pilko, kie li renkontas Helga por la unua fojo. Kantado estas ĵetita meze de inundo de industriaj sonoj kaj la sono de la orkestro. La sono de la atako estas verŝita en la klerikan eskorton. Kiel basa ilo, kontrakto aldoniĝas denove kun ripetaj motivoj - ĉi tiu fojo pli ol pasacaglia nomiĝas Plasta Homaro. "La knabino estas nur malbela. Oni sciigis diri al ŝi, "la Sternenhoch (Sergei Kostov) taksas sian estonta edzinon post unua rigardo. Lia gvidanto estas Kuhmist (Tereza Marečková), mokisto kiu komentis la konduton de Sternenhoch, sed nun ankaŭ provizas lin per malofta amuleto kontraŭ demonoj. Ivan Acher, kun la verko de Klima, ne iras tute cronologie, kaj ankoraŭ malfaciligas ĝin. La interna voĉo de Sternenhoch estas reprezentita de rakontanto kaj konduktoro en unu persono (Petr Kofroň). La mazurka de la diablo iras al la fino de frenezo.

Mano

"Vi, kiu eniras, forlasu ĉian esperon," komentis la provo de Kuhmist Sternenhoch peti la manon de la patro de Helga (Luděk Vele). Lia respondo estas fakte la respondo: "Se vi estas princo, tiam via hundo; se vi ne estas, vi forkuros el la pordo! Legitima! "La kontraŭfagoto kaj la citera daŭre formas la karakterizan vivantan elementon de la opero, dum la plasta spirito restas en la muziko. Post peto de legitimeco, muziko gajnas momenton. Ivan Acher kreas Sternenhoch en individuaj scenoj, li pensas teatike sed ankaŭ esence formas muzikan etapon. Ĉi tio kompreneble ricevas multe pli da spaco kaj signifo ol kutime por scena muziko. Al la sama tempo, estas malfacile scii ĉu ĝi rakontas pri la kantantaj karakteroj kaj iliaj rilatoj, aŭ, ĉefe, kreas la spacon, en kiu ili povas manifesti sin.

Geedziĝo Ricevo kaj Helmutek

Violono-melodio estas liberigita de la malplenaj violonoj kaj violono, kaj la citera estas aldonita denove. Ĉio subite akcelas. La geedziĝo festeno, la Sternenhoch kun Helga, ŝia gravedeco kaj ŝia naskiĝo estas parto de la momento. "Infero malantaŭ mi - la blanka infero antaŭ mi" finas la scenon de Helga, kiu, post suferi kruelecon, naskiĝon kaj patrinon, venis al la terura scio pri aliaj mondoj. Se Wagner volis savi la mondon per amo, kaj Strauss, en la opero Das Feuersnot, parodie savo tra orgasmo, Helga vekiĝas tra gravedeco: "Vi ĉiam malpurigis min dum ne, sed ne devigas min, sed devigante min porti vian naŭzon dum naŭ monatoj." La tuta sceno ŝajnas surprize lirika.

Rande

Helga renkontas sian misteran amanton - poeto (Jiří Hajek). La diferenco inter ŝia malestima konduto al sia edzo kaj ŝia submetiĝo al la amanto estas drasta. Helga, antaŭ aliĝi al fingroj akompanitaj de zither kaj kordoj ludante ion, kiu ankaŭ povus esti plumberisto en vilagancanto. Tamen, la kantado de Helga alportas al li pli komplikajn elementojn, la sugestita kanto ne aperas, la amanto-poeto ĵetas prosaïke. La fizika altiro de Helga tute sorbas, sed la amanto havas pli altajn celojn: "Vi estas la plej bona bakado por mi, sed mi ne vivas por manĝi." La muziko ne ŝanĝas la karakteron eĉ kiam la Poeto rimarkas, ke li kaj Helga observas ĝin. Ĝi estas Sternenhoch, kiu pafas la Poezion kaj tiras Helga al malliberejo en la turo.

En la malliberejo

Misteraj sonoj, ŝnuro de ratila ĉenoj en granda spaco. "Ho, Helga, havas teruran stelon, kiun mi mortigas vin, mi vere amas ...", li diras, "ĝi estas lumo kaj sonĝema. Estas lamentoj kaj trompaj lamentoj. Helga ankoraŭ ne mortis, ŝi povos liberigi kisante Sternenhoch. Li ne kapablas pri tio, li sentas nur penton al li: "Jen tuj, aŭ mi elpremos vin el la mondo!" La sceno havas atmosferon de teruro, suspiroj oscilas inter ekscito kaj doloro, malfacile ne memoras Zappa Torture Neniam haltos -

La rimedoj de Acherio estas tute malsama. La ĉefa vorto havas elektronikan muzikon nuntempe.

Kuhmisto

Elektronikaj sonoj eniras en la lukadon de la kordoj de la kordoj. Violinaj legantoj kaj violonoj estas aldonitaj kiel cigana lamento. Magio venas al la vorto, la sorĉisto havas preta amuleto por Sternenhoch, la nomo de Jesuo Kristo nur rilatas al mono. La efiko de la protekta talismano nomata Podex romanum - Roman butt pliigas la sorĉon: "Helga, Daemon, ĉu mi salas mian salon!" La rita esenco de la sceno substrekas la minimalista slamado de ŝnuroj kaj la "ĉemia kuirilaro" fine.

Deliro

Helga aperas al la freneza Sternenhoch akompanita de elektronikaj sonoj. La blabbering de Sternenhoch pasas en lirikaj pasejoj, foje interrompante kun Helga. Ĝi ankaŭ venos al potenco sorĉo, kiu ne funkcios strange. Minimalismaj violonoj estas tranĉitaj en la elektronikon kiel tranĉilo. La aperoj de Helga inkluzivas ŝian patron, Kuhmist kaj Poeto.

Granda Fino

Sternenhoch la turo kun Helga kaj parolas por ŝi: "Mi proponas, humile edzeca kunvivado ĝismorte ..." Elektroniko sonas stranga, sed ankoraŭ malsama ol la sceno en kavo kie Sternenhoch de Helga en malliberejo por la unua fojo. Li ankaŭ revenas "pasacaglia" de la Sternenhoch's Dream en la unua sceno. Helga invitas Sternenhoch al si kaj al si mem: "Kio vi estas mirinda? Seraf! Dio! Suno Dio - la suno mem ..." "La Romantika Buklo ankaŭ brilas. La tuta opero rakontanto finas: "Princo Sternenhoch krimon sur la kadavro de sia vundita lia naza osto elmontrita vizaĝo. Demono ankaŭ estis kompatema ĉi tie! ... Kaj en la momento, kiam fermante super la ĉerko, li ekflamis alfronti mistike, kiel propran lumon, sub la rigardo de la suno. Dum la tago aperis - kaj tuj malsupreniris denove sub nubo en la momento kiam la kovrilon malsupreniris superkape Pokorny venkinto. Ĉi tiu Diino sendis la lastan daŭron de Lia Sankta Animo, la kiso de la suno ".

Matthew Kratochvil karakterizis Sternenhoch muziko revuo Harmonie jene: "Muzikan Opero retejon verŝajne plej bone priskribas iuj meteologiaj terminoj. En granda parto, ĝi estus ventego aŭ ŝtormo. Ĝi ne estas simpla muziko, sed estas speco de kontraŭ-intelekta, ne donas al la spektantaro tempon por pensi, sed tiras lin en la clamor en kiu li malsukcesas rimarki trakuris por naŭdek minutoj. Aŭskultantoj povas akiri pasis ĉirkaŭ groteske torditaj valson ritmoj, meditative kordo surfacoj, industriaj Throbbing perkutado sonoj. Kaj super ondo portas voĉo, kiu siavice ofte ripetas, ke ni estas sur la opero. La melodia linioj estas melodia, gracia kaj sopiro, foje eble ĉe la landlimo ironio de la opero, sed malhelpas slippage en klara parodio de ŝia La tradicio de montri frenezo kaj ekstrema ŝtatoj de menso superas al la komencoj de opero historio kaj oni povus eble diri ke ĝi estas la plej vera senso. Ivan Acher kaj Ladislava Klíma aldonis al ĉi tiu tradicio grandan novan akton. "

Radmila Hrdinova por Novinky.cz skribis la jenon: "Klima tamen devis atendi por la komponisto Ivan Acher, kiu komprenas lin perfekte kaj estas kapabla de transferi lia animo en velkooperní tragigrotesky, sed tamen tre efika maniero. Lia muzika lingvo estas bazita sur la opero, li scias kiel skribi la perfekta Cantilena, ne timas la patoso aŭ ekstazo, dum lia muziko estas lia simpleco memorigas glassovský minimalismo, super kiu daŭras dum kristalo melodioj. Kaj ni povas vidi etno, ĵazo, filmo kaj cabaret. Bizarre kombino de zithers, fagoto, violono, aldiviolono, elektronika kaj muestreo atingas Acher koloro kombinaĵoj, plus la filtrita sono dezajno, inkluzive de voĉo kaj kantanta sur microports. "

Kaj fine la aŭtoro de ĉi tiu teksto por Aktualne.cz - ĉi tempo ne pri muziko, sed la prezentistoj ĉefaj roloj: "Kun ĉiuj escénicas alloga regas Acherova Sternenhoch muziko okupis grandan rolon. Ĉiuj interpretistoj estas ĝuste elektitaj tipoj, fizike kaj vokule. Tenor Sergei Kostov ludis BROKEN

Sternenhocha kun preskaŭ heroa deplojo miksaĵo groteska kaj tragika laboris en ĝia administrado nature. Vanda Šípová soprana estis bonega Helga en esprima gamo de klasika dramo al obeema putino. Specialaj rolo de Tereza Marečková, kiu ne nur ludis la violonon kaj ĝi seksperfortas ŝin, sed ankoraŭ ludis la rolon de sorĉistino Kuhmist. Acher donis al ĉi tiu figuro pli da spaco ol la romano de Klima kaj bone faris. Marecka frapis agadon kun la energio de trankviliga kato. "